ବିହାର ରାଜ୍ୟ

1962 **ବନାମ**

ମାର୍ଚ୍ଚ, 29 **ମଙ୍ଗଲ ସାଓ**

(ଜେ.ଏଲ. କପୁର, କେ. ସୁବ୍ବା ରାଓ, ରଘୁବର ଦୟାଲ ଏବଂ ଟି.ଏଲ. ଭେଙ୍କଟରାମା ଆୟର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ)

ରେଡିଓ ଗ୍ରହଣ ଉପକରଣ - ଲାଇସେନ୍ସ ବିନା ରଖିବା ଏବଂ ବ୍ୟବହାର କରିବା - ଏକ ଅପରାଧ କି ନୁହେଁ - ଭାରତୀୟ ଟେଲିଗ୍ରାଫ ଅଧିନିୟମ, 1885 (1885 ର 13), ଧାରା 20 ।

ଉତ୍ତରଦାତା ବିନା ଲାଇସେନ୍ସରେ ଏକ ରେଡିଓ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ଜଣାପଡିଥିଲା ଏବଂ ଭାରତୀୟ ଟେଲିଗ୍ରାଫ ଅଧିନିୟମ, 1885 ର ଧାରା 20 ତଥା ଭାରତୀୟ ବେତାର ଟେଲିଗ୍ରାଫି ଅଧିନିୟମ, 1933 (1933 ର 17) ର ଧାରା 3 ଏବଂ ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମାମଲା ରୁଜୁ କରାଯାଇଥିଲା । ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେ ଉଭୟ ଅପରାଧରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଭାରତୀୟ ଟେଲିଗ୍ରାଫ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାଙ୍କୁ ଏହି ଅପରାଧରୁ ଦୋଷମୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । ଦୋଷ ମୁକ୍ତି ବିରୋଧରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଆବେଦନ ଉପରେ ।

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଗଲା ଯେ ଭାରତୀୟ ଟେଲିଗ୍ରାଫ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3 (1) ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ରେଡିଓ ଗ୍ରହଣ ଉପକରଣ ହେଉଛି ଏକ "ଟେଲିଗ୍ରାଫ" ।

ବରିଷ୍ଠ ବୈଦ୍ୟୁତିକ ନିରୀକ୍ଷକ ବନାମ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଚୋପ୍ରା, [A.I.R.] 1962, S.C.R. 9, 16, ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଗଲା ଯେ ଏକ ରେଡିଓ ଉପକରଣ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଏବଂ ରଖିବା ଭାରତୀୟ ଟେଲିଗ୍ରାଫ ଅଧିନିୟମ, 1885 ର ଧାରା 3 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ "ଟେଲିଗ୍ରାଫ" କୁ "ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ" ଏବଂ "କାର୍ଯ୍ୟ" କରିବା ସହିତ ସମାନ ।

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 222/1960 ।

ଫୌଜଦାରୀ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 76/1960 ରେ ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଏପ୍ରିଲ୍ 11, 1960 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଏସ୍.ପି. ବର୍ମା ଏବଂ ପି.ଡି. ମେନନ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ହାଜର ହୋଇନଥିଲେ ।

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ସୁବ୍ବା ରାଓ

1962
ବିହାର ରାଜ୍ୟ
ବନାମ
ମଙ୍ଗଲ ସାଓ
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ସୁବ୍ବା ରାଓ

1962 ମାର୍ଚ୍ଚ 29 । ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ **ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ସୁବ୍ବା ରାଓଙ୍କ** ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା -

ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ଓ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍ଥାପନ କରେ ଯେ - ନିରପେକ୍ଷ ଶବ୍ଦରେ କହିବାକୁ ଗଲେ ବିନା ଲାଇସେନ୍ସରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ରେଡିଓ ଉପକରଣ ରଖିବା କିମ୍ବା ବ୍ୟବହାର କରିବା ଭାରତୀୟ ଟେଲିଗ୍ରାଫ୍ ଅଧିନିୟମ, 1885 (1885 ର 13) ର ଧାରା 20, ଯାହାକୁ ଏହାପରେ ଅଧିନିୟମ କୁହାଯିବ, ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅପରାଧ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ଜଣେ ବ୍ୟବସାୟୀ, ପାଟନା ସହରରେ ତାଙ୍କର ଏକ ଦୋକାନ ଅଛି । ନଭେମ୍ବର, 1955 ରେ ବେତାର ଟେଲିଗ୍ରାଫର ଜଣେ ନିରୀକ୍ଷକ ତାଙ୍କ ଦୋକାନ ପରିଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ଏକ ରେଡିଓ ଉପକରଣ ଚାଲୁଥିବା ଦେଖିବାକୁ ପାଇଥିଲେ । ସେ ବିନା ଲାଇସେନ୍ସରେ ରେଡିଓ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବାରୁ ଭାରତୀୟ ବେତାର ଟେଲିଗ୍ରାଫି ଅଧିନିୟମ, 1933 (1933 ର 17) ର ଧାରା 3 ଏବଂ 6 ଏବଂ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମାମଲା ରୁଜୁ କରାଯାଇଥିଲା । ପାଟନା ସହରର ନ୍ୟାୟିକ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଉକ୍ତ ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ କେବଳ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କୁ 200 ଟଙ୍କା ଜରିମାନା ଏବଂ ତିନି ମାସ ପାଇଁ ସାଧାରଣ କାରାବାସ ଭୋଗିବାକୁ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଆବେଦନ ଉପରେ ପାଟନାର ବିଦ୍ୱାନ ଦୌରା ବିଚାରପତି ଉଭୟ ଦୋଷସିଦ୍ଧି ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ । ପୁନରୀକ୍ଷଣ ପରେ, ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷସିଦ୍ଧି ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ବାତିଲ କରିଦେଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଭାରତୀୟ ବେତାର ଟେଲିଗ୍ରାଫି ଅଧିନିୟମ, 1933 ର ଧାରା 3 ଏବଂ 6 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷସିଦ୍ଧିକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ 100 ଟଙ୍କା ଜୋରିମାନା ଦେବାକୁ ଏବଂ ଏକ ମାସ ପାଇଁ ସାଧାରଣ କାରାବାସ ଭୋଗିବାକୁ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୋଷ ମୁକ୍ତି ଆଦେଶ ବିରୋଧରେ ବିହାର ରାଜ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନର ଅପିଲକୁ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷସିଦ୍ଧିକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ଖାରଜ କରିଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ବିନା ଲାଇସେନ୍ସରେ ବେତାର ଗ୍ରହଣ ଉପକରଣର ବ୍ୟବହାର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 ର ପ୍ରାବଧାନଗୁଡିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଉକ୍ତ ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ହେବ ନାହିଁ । ରାଜ୍ୟ ପକ୍ଷର ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବର୍ମା, ସେହି ନିଷ୍ପତ୍ତିର ସଠିକତାକୁ ନେଇ ଆଲୋଚନା କରିଛନ୍ତି ।

ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଏହି ଅଧିନିୟମର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ପ୍ରାବଧାନଗୁଡ଼ିକୁ ପଢ଼ିବା ସୁବିଧାଜନକ ହେବ କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ 1961ର ଅଧିନିୟମ 15 ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧନ ପୂର୍ବରୁ ରହିଥିଲା ।

> ଧାରା 3. (1) "ଟେଲିଗ୍ରାଫ" ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏକ ବୈଦ୍ୟୁତିକ, ଗ୍ୟାଲଭାନିକ୍ କିମ୍ବା ଚୁମ୍ବକୀୟ ଟେଲିଗ୍ରାଫ, ଏବଂ ଏଥିରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍, ଗ୍ୟାଲଭାନିଜିମ୍ କିମ୍ବା ଚୁମ୍ବକତ୍ୱ ମାଧ୍ୟମରେ ଟେଲିଗ୍ରାଫିକ୍, ଟେଲିଫୋନ୍ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବା, ପ୍ରେରଣ କରିବା କିମ୍ବା ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଉପକରଣ ଏବଂ ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।

1962
বିହାର ରାଜ୍ୟ
ବନାମ
ମଙ୍ଗଲ ସାଓ
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ସୁବ୍ବା ରାଓ

ଧାରା 4. (1) ଭାରତ ମଧ୍ୟରେ, ଟେଲିଗ୍ରାଫ ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସୁବିଧା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ପାଖରେ ରହିବ :

ପରନ୍ତୁ, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଭାରତର କୌଣସି ଭାଗରେ ଟେଲିଗ୍ରାଫ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା, ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରିବା କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଏପରି ସର୍ତ୍ତରେ ଏବଂ ଉଚିତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରୁଥିବା ଅର୍ଥ ପଇଠ ଉପରେ ବିଚାର କରି ଲାଇସେନ୍ସ ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବେ ।

ଆହୁରି ଉଲ୍ଲେଖଥାଉ ଯେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଣୀତ ନିୟମ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ସରକାରୀ ଗେଜେଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ନିୟମାବଳୀ ଦ୍ୱାରା, ସେ ଆବଶ୍ୟକ ମନେ କରୁଥିବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଏବଂ କଟକଣା ସହିତ, ଏହାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇପାରିବେ ।

(a) ଭାରତୀୟ କ୍ଷେତ୍ରୀୟ ଜଳସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଜାହାଜ ଏବଂ ଭାରତ କିମ୍ବା ଭାରତୀୟ କ୍ଷେତ୍ରୀୟ ଜଳସୀମା ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବା ତା' ଉପରେ ଥିବା ବିମାନରେ ବେତାର ଟେଲିଗ୍ରାଫ; ଏବଂ

(b) ଭାରତର ଯେକୌଣସି ଭାଗରେ ବେତାର ଟେଲିଗ୍ରାଫ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଟେଲିଗ୍ରାଫ ।

ଧାରା - 20. (1) ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଧାରା - 4 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଉଲ୍ଲଂଘନ କରି କିମ୍ବା ସେହି ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ମିତ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମତି ନ ପାଇ ଭାରତରେ ଏକ ଟେଲିଗ୍ରାଫ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରନ୍ତି, ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରନ୍ତି କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଦଣ୍ଡିତ ହେବ, ଯଦି ଟେଲିଗ୍ରାଫ ଏକ ବେତାର ଟେଲିଗ୍ରାଫ, ତେବେ ତିନି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାରାଦଣ୍ଡ କିମ୍ବା ଜୋରିମାନା କିମ୍ବା ଉଭୟ ସହିତ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ହଜାର ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୋରିମାନା ସହିତ ଦଣ୍ଡିତ ହେବେ ।

ଉକ୍ତ ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ, ଯଦି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଧାରା 4 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଉଲ୍ଲଂଘନ କରି ବିନା ଲାଇସେନ୍ସରେ ଟେଲିଗ୍ରାଫ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରନ୍ତି, ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରନ୍ତି କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ କରିଥାଆନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ପ୍ରଶ୍ନଟି ହେଉଛି, ଏହି ଅଧିନିୟମରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପରିଭାଷା ଅନୁସାରେ ଏକ ରେଡିଓ ଗ୍ରହଣ ଉପକରଣ ଏକ "ଟେଲିଗ୍ରାଫ" ଅଟେ କି ନାହିଁ । ବରିଷ୍ଠ ବିଦ୍ୟୁତ ନିରୀକ୍ଷକ ବନାମ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ଚୋପ୍ରା[1]ମାମଲାରେ ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ସହରରୁ ସଂଚାର ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ଏକ ଡାକ ଓ ଟେଲିଗ୍ରାଫ ବେତାର ଷ୍ଟେସନ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉକ୍ତ ସଂଜ୍ଞାର ପରିସର ଉପରେ ବିଚାର କରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଥିଲେ । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3 (1) ର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରିବା ପରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିଲେ :

(1) A.J.R, l962 SC.159, 161.

1962
ବିହାର ରାଜ୍ୟ
ବନାମ
ମଙ୍ଗଲ ସାଓ
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ସୁବ୍ବା ରାଓ

ଟେଲିଗ୍ରାଫ ବେତାର ଗ୍ରହଣ ଷ୍ଟେସନ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଟେଲିଗ୍ରାଫ ଅଧିନିୟମରେ "ଟେଲିଗ୍ରାଫ" ର ସଂଜ୍ଞା ମଧ୍ୟରେ ଆସେ । 1885 ମସିହାରେ ଟେଲିଗ୍ରାଫ ଅଧିନିୟମ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା । "ଟେଲିଗ୍ରାଫ"ରେ ସେତେବେଳେ "ଏକ ବୈଦ୍ୟୁତିକ, ଗାଲଭାନିକ କିମ୍ବା ଚୁମ୍ବକୀୟ ଟେଲିଗ୍ରାଫ ଏବଂ ଟେଲିଗ୍ରାଫିକ, ଟେଲିଫୋନିକ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଯୋଗାଯୋଗ ପାଇଁ ଉପକରଣ ଏବଂ ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିଥିଲା । ସେହି ସମୟରେ ବେତାର ଟେଲିଗ୍ରାଫି କିମ୍ବା ରେଡିଓ ବିକଶିତ ହୋଇନଥିଲା । 1914 ମସିହାରେ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3 (1) କୁ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ "ଉପକରଣ ପାଇଁ" ଶବ୍ଦ ପରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ଯୋଡ଼ାଯାଇଥିଲା : "ତିଆରି କରିବା, ପ୍ରେରଣ କରିବା କିମ୍ବା ଗ୍ରହଣ କରିବା "। ଫଳସ୍ୱରୂପ, ସଂଶୋଧନ ପରେ, ବିଦ୍ୟୁତ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ଯୋଗାଯୋଗ ଗ୍ରହଣକୁ ସଂଜ୍ଞାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏକ ବେତାର ଗ୍ରହଣକାରୀ ଷ୍ଟେସନ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ଯୋଗାଯୋଗ ଗ୍ରହଣ କରେ ତେଣୁ, ଉକ୍ତ ସଂଜ୍ଞାର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଏହା "ଟେଲିଗ୍ରାଫ" ଅଟେ ।

ଯଦି ଟେଲିଗ୍ରାଫ ବେତାର ଗ୍ରହଣ ଷ୍ଟେସନ୍ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3 (1) ରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା ଏକ ଟେଲିଗ୍ରାଫ, ଯୋଗାଯୋଗ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ଏକ ରେଡିଓ ଉପକରଣ ଉକ୍ତ ଧାରାର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ସମାନ ଭାବରେ ଏକ ଟେଲିଗ୍ରାଫ ହେବା ଉଚିତ୍; କାରଣ ଏକ ରେଡିଓ ଉପକରଣ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ଯୋଗାଯୋଗ ଗ୍ରହଣ କରେ । ବେତାର ପ୍ରେରକ ଧ୍ୱନିକୁ ବୈଦ୍ୟୁତିକ-ଚୁମ୍ବକୀୟ ତରଙ୍ଗ ଭାବରେ ପ୍ରେରଣ କରେ ଏବଂ ଉକ୍ତ ତରଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣକାରୀ ଉପକରଣ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନଟ ଏବଂ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ । ତେଣୁ, ଆମେ ବିଚାର କରୁ ଯେ ଅଧିନିୟମର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଗ୍ରହଣକାରୀ ଉପକରଣ ହେଉଛି ଏକ ଟେଲିଗ୍ରାଫ୍ ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଧାରା 4 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଉଲ୍ଲଂଘନ କରି ଉତ୍ତରଦାତା ଭାରତର ଅଞ୍ଚଳରେ ଏକ ଟେଲିଗ୍ରାଫ ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ କି ନାହିଁ । ଧାରା 4 (1) ରେ ଏକ ମୁଖ୍ୟ ଅଂଶ ଏବଂ ଦୁଇଟି ପ୍ରାବଧାନ ରହିଛି । ଏହି ଧାରାର ମୁଖ୍ୟ ଅଂଶ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ଟେଲିଗ୍ରାଫ ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରାବଧାନ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଞ୍ଚଳ ମଧ୍ୟରେ ଜାହାଜ ଏବଂ ବିମାନରେ ବେତାର ଟେଲିଗ୍ରାଫ ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା ଭାରତର ଯେକୌଣସି ଭାଗରେ ବେତାର ଟେଲିଗ୍ରାଫ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଟେଲିଗ୍ରାଫକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ପାଇଁ ନିୟମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ କରେ । ପ୍ରଥମ ପ୍ରାବଧାନ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ଭାରତର ଯେକୌଣସି ଭାଗରେ ଟେଲିଗ୍ରାଫ ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଲାଇସେନ୍ସ ପ୍ରଦାନ କରିବାର କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ । ମୁଖ୍ୟ ଭାଗ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରାବଧାନ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ପ୍ରାବଧାନରେ ବ୍ୟବହୃତ ପଦ ବିନ୍ୟାସରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଅଛି । ମୁଖ୍ୟ ଅଂଶ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରାବଧାନରେ "ଏବଂ" ସଂଯୋଜକକୁ "ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରିବା" ଏବଂ "କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା" ମଧ୍ୟରେ ରଖାଯାଇଥିବାବେଳେ, ପ୍ରଥମ ପ୍ରାବଧାନରେ "କିମ୍ବା" ବିଯୋଜକ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି । ଆମର ମତ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ ଯେ ମୁଖ୍ୟ ଅଂଶ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରାବଧାନରେ ତିନୋଟି ଶବ୍ଦ "ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା", "ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରିବା" ଏବଂ "କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା" କୁ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ଭାବରେ ପଢ଼ାଯାଇପାରିବ କି, କାରଣ

1962
ବିହାର ରାଜ୍ୟ
ବନାମ
ମଙ୍ଗଲ ସାଓ
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ସୁବ୍ବା ରାଓ

ଆମେ କେବଳ ପ୍ରଥମ ପ୍ରାବଧାନ ସହିତ ଜଡିତ ଯାହା ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ କରିଦେଇଛି । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟ "ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ" ଏବଂ "କାର୍ଯ୍ୟ" ମଧ୍ୟରେ "କିମ୍ବା" ବିଯୋଜକ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ତେଣୁ ଏହା ସ୍ୱଷ୍ଟ ଯେ ଧାରା 4 ର ପ୍ରଥମ ପ୍ରାବଧାନ ଅନୁଯାୟୀ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଟେଲିଗ୍ରାଫ ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ବିଷୟରେ ଲାଇସେନ୍ସ ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବେ; ଏବଂ ଯଦି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ବିନା ଲାଇସେନ୍ସରେ କିମ୍ବା ଲାଇସେନ୍ସ ସର୍ତ୍ତାବଳୀର ଉଲ୍ଲଂଘନ କରି ଟେଲିଗ୍ରାଫ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରନ୍ତି, ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରନ୍ତି କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅପରାଧ କରିବେ ।

ଏହା ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ତିନୋଟି ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟି ରେଡିଓ ଉପକରଣ ରଖିବା କିମ୍ବା ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ହେବ ନାହିଁ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଯୁକ୍ତି କରନ୍ତି ଯେ ଏକ ରେଡିଓ ଉପକରଣ ରଖିବା କିମ୍ବା ବ୍ୟବହାର କରିବା ସେହି ଧାରାର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ରେଡିଓ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ହେବ । ସର୍ଟର୍ ଅକ୍ସଫୋର୍ଡ୍ ଇଂରାଜୀ ଶବ୍ଦକୋଷରେ ଅନ୍ୟମାନେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅର୍ଥକୁ "ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ" ଶବ୍ଦକୁ ଦିଆଯାଇଛି; ଅସ୍ତିତ୍ୱରେ ରଖିବା; ଅପରିବର୍ତ୍ତିତ ରଖିବା; ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିବା କିମ୍ବା ଉପଲବ୍ଧ କରାଇବା; ଯୋଗାଣ କିମ୍ବା ସଜ୍ଜିତ ରଖିବା; ମରାମତିରେ ରଖିବା । ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାର ବ୍ୟବହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ରେଡିଓ ଉପକରଣ ଅଛି, ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏହାକୁ ଭଲ ଅବସ୍ଥାରେ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଏହାକୁ ରଖିବା ଏବଂ ଯଦି ଏହା ଖରାପ ହୋଇଯାଏ, ମରାମତି କରିବା ପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତେଣୁ, ଏହି ଧାରାର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଏହାକୁ ବଜାୟ ରଖିଛନ୍ତି ବୋଲି ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବେ କୁହାଯାଇପାରିବ ।

ସେହି ଏକା ଅଭିଧାନ "କାର୍ଯ୍ୟ" କ୍ରିୟାପଦର ବିଭିନ୍ନ ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା : "ଶ୍ରମ କିମ୍ବା ପ୍ରୟାସ କରିବା "; " ଏହାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ଥିତିକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ କୂଟକୌଶଳ କରିବା "; " ଏହାକୁ କୌଣସି ସ୍ଥିତିକୁ ଆଣିବା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କିଛିରେ ପରିଣତ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା"; " ଶ୍ରମ କିମ୍ବା ପରିଶ୍ରମ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ସ୍ଥିତିକୁ ଆଣିବା କିମ୍ବା ପ୍ରବେଶ କରାଇବା "। ଯଦି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏକ ରେଡିଓକୁ ଚଲାନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଉକ୍ତ ସଂଚାର ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହାକୁ ପରିଚାଳନା କିମ୍ବା କୂଟକୌଶଳ କରେ ବୋଲି ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ କୁହାଯାଇପାରେ । ଏଭଳି ବ୍ୟକ୍ତି ରେଡିଓରେ କାମ କରନ୍ତି । ତେଣୁ, ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଯେ ଏକ ରେଡିଓ ରଖିଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହାକୁ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରିବା ବ୍ୟବହାର ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି । ଏହି ମାମଲାରେ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ନିରୀକ୍ଷକ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦୋକାନ ପରିଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଉତ୍ତରଦାତା ରେଡିଓ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ ପରିଚାଳନା କରୁଥିଲେ ।

1962
ବିହାର ରାଜ୍ୟ
ବନାମ
ମଙ୍ଗଲ ସାଓ
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ସୁବ୍ବା ରାଓ

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମାଦ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ପଣ୍ଡିଆନ(1) ମାମଲାରେ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ପାଣ୍ଡ୍ରଙ୍ଗ ରଓ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ଯୁକ୍ତି ଯେ ବିନା ଲାଇସେନ୍ସରେ ବେତାର ଉପକରଣ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ନୁହେଁ ବୋଲି ଆପାତତଃ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ବିଦ୍ୱାନ ବିଚାରପତି ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି :

> "ସଂକ୍ଷେପରେ କହିବାକୁ ଗଲେ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ଦେହଜନକ ଯେ ବିନା ଲାଇସେନ୍ସରେ ବେତାର ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ଉପକରଣ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଟେଲିଗ୍ରାଫ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅପରାଧ ହେବ, ଯାହା ସେହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 ଅନୁସାରେ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ପ୍ରସାରଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ବେତାର ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ଉପକରଣ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇନଥାନ୍ତା ।

ଏହି ଧାରାର ନିର୍ମାଣ ଉପରେ ବିଦ୍ୱାନ ବିଚାରପତି ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ମତ ପ୍ରକାଶ କରିନାହାଁନ୍ତି । ସମ୍ଭବତଃ, ତାଙ୍କର ମତ ଥିଲା ଯେ ଧାରା 4 କେବଳ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ, ପରିଚାଳିତ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଟେଲିଫୋନ୍ କିମ୍ବା ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମତି କ୍ରମେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଥିବା ଟେଲିଫୋନ୍ ଉପରେ ଲାଗୁ ହୋଇଥାଏ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ମାନର ସହ, ବିଦ୍ୱାନ ବିଚାରପତି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 ର ପ୍ରଥମ ପ୍ରାବଧାନକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ଭୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି ଯାହା ସେଥିରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ତିନୋଟି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଟେଲିଗ୍ରାଫର ଲାଇସେନ୍ସ ନେଇଥାଏ । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆମେ ବିଚାର କରୁ ଯେ ଯେହେତୁ ଉତ୍ତରଦାତା ବିନା ଲାଇସେନ୍ସରେ ରେଡିଓ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ, ସେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅପରାଧ କରିଥିଲେ ।

ତେଣୁ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରୁଛୁ । କିନ୍ତୁ ଏହି ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଯେ କୌଣସି ପୃଥକ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଭାରତୀୟ ବେତାର ଟେଲିଗ୍ରାଫି ଅଧିନିୟମ, 1933ର ଧାରା 3 ଏବଂ 6 ଅନୁଯାୟୀ ପୂର୍ବରୁ ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିବା ଦଣ୍ଡ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶ କହିବା ମୁତାବକ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ରଶ୍ମିତା ମୁର୍ମୁ ,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।

(1) A.I.R. 1938 Mad. 821.